

Външнополитическата дейност на новия президент на

Френската република

Като една от страните -основателки на Европейския съюз, както и като една от страните с дълга дипломатическа история, политиката на Франция е базирана на няколко основни принципи- право на народите да се самоуправляват, зачитане на правата на човека и демократичните принципи, зачитане административните граници на държавите и сътрудничество между нациите. В този аспект Франция се стреми да запази своята национална независимост, като едновременно с това работи за развитието на регионалната и интернационална солидарност.

От представените в приложението статии и публикации е видно, че президентът на Френската република засяга основно няколко въпроса при отношенията си с чужди ръководители или при външно дипломатическите си отношения. На първо място, както е видно, президентът няма единна позиция по отношение на кандидатурата за президент на Европейския съвет. Искайки да установи добри отношения със съперническа Великобритания, Саркози предлага за поста бившия премиер на Великобритания, но не приемайки финансовата и имиграционна политика на Великобритания, подкрепата на кандидатурата е оттеглена.

Тук, всъщност, се засяга основен въпрос, свързан с демократичността на ЕС и неговото управление.

Според изказванията на някои автори, ЕС не е много демократична система на управление. Тук не се засяга въпросът, свързан с националните избори, защото националните избори за управление са въз основата на национални въпроси, в тях се състезават национални партии за контрол на национални управленски постове. Затова европейските избиратели изобщо нямат възможност да избират между конкуриращи се програми за Европа, или „да изхвърлят" онези, които упражняват политическата власт на европейско равнище.

Не всички политически последици от тази непряка система на представителство и избори са лоши. Гласоподавателите имат далечно влияние върху политиката на ЕС чрез националните избори и все по-често използват референдумите по европейски въпроси, за да ограничат действията на правителствата си на европейско ниво. Също така, понеже изборите за ЕП обикновено се губят от управляващите партии и се печелят от партии в опозиция, „разделеното управление“ е правило в ЕС. В резултат на това никое политическо мнозинство не може да доминира в политическия процес на ЕС.

От друга страна обаче, развитието на последните договорни процеси в ЕС и издигането на възможност за президент на институцията, в контекста на приложените статии показва, че съществуват и частно национални интереси на отделните страни. В случая, следва да се припомни, че Франция е силно засегната от имиграционния проблем. Както е видно от една от публикациите, френския президент е против широката имиграционна политика на ЕС, което пък влияе върху избора му за подкрепа за кандидатура на президент на ЕС.

Всъщност, Франция едва ли не единствена повдига този въпрос. В сегашната система, елитите на ЕС не са мотивирани да се занимават с тези въпроси, тъй като всяко решение би отчуждило големи части от обществото и така би подкопало легитимността на ЕС.

От друга страна, позицията на Саркози показва, че политическият процес в ЕС е много сходен с този в държавите членки - единни партии се състезават в традиционното пространство ляво- дясно, като издигат определени лидери, с определени възгледи.

Следва да се посочи, че при разговора си с българския президент, Саркози засяга отдавна визираната теза, че истинско съперничество по посоката на ЕС може да се осъществи само чрез по-основни реформи. И тъй като битката за контрол върху политическия дневен ред е най-важното състезание при всички демократични системи, начинът на избиране на президента на Европейския съвет и политическото влияние на състезанието за този пост върху функционирането на ЕС вероятно ще определят жизнеспособността на една по-пряко демократична система на управление на европейско ниво.

По отношение на имиграционната политика на ЕС и отношението на френския президент към нея, следва да се каже, че, както е известно, Франция е засегната от

имиграционни потоци, предимно от Алжир и някои други бивши колонии. Както е известно, гражданството на ЕС се различава от националното гражданство по това, че не установява пълни и равни икономически, политически, граждански и социални права за всички лица, независимо от това къде живеят в ЕС. Въпреки това то е първата стъпка към истинско „постнационално гражданство“ на Европа, при което правото на живот и пребиваване, на търсене на работа, получаване на социални услуги, използване на възможностите за образование, участие в обществото и в политиката и на защита на личната идентичност и култура вече не са запазена територия за европейските нации-държави, а обект на колективно споразумение между държавите членки и творците на политика в наднационалните европейски институции.

Даването на убежище според френския президент трябва да е само въз основа на мотивирани тези, както и на истинската възможност на потенциалните емигранти да се интегрират в обществото. По този начин, дейността на френския президент е насочена към преодоляване на културните различия и проблемите, до които водят те в съвременното глобализационно общество.

Както е известно, Франция е вид вход на имигрантите от Африка. От друга страна, без вътрешни граници всяко лице, което получи входна виза или гражданство за една от държавите членки, може да се движи свободно в територията на ЕС. Затова целта за премахване на физическите бариери за движението на хора в единния пазар принуди държавите членки да се заемат с въпроса за движението на хора през външните граници на съюза. Конвенцията за външните граници осигурява взаимното признаване на визите за лица от страни извън съюза и премахва необходимостта на лица от трети страни, пребиваващи легално в една държава членка, да се издава виза за пътуване в друга държава от съюза за срок, по-малък от три месеца. Преди да влязат в сила обаче, тези конвенции трябваше да бъдат включени в националното законодателство на всички страни членки.

Договорът от Маастрихт обедини имиграционната политика и сътрудничеството на полицията и правосъдието, което осигури това, тези въпроси да продължават да се разглеждат като въпроси на сигурността, а не на гражданските права и свободи.

Ето защо, позицията на Франция е изключително важна, ако се приеме, че тя може да ограничи свободното движение, най-вече поради неясните критерии, които поставя. Тук следва да се посочи, че Великобритания и Франция, както е видно от приложената публикация имат разнопосочни мнения. Малкото съвместни действия, които могат да се отбележат, бяха свързани с облекчаване на ограниченията за пътуване на

граждани на трети страни, които учат в ЕС, система на общи транзитни визи във всички страни членки, единен формат за разрешителното за пребиваване и споделяне на задълженията по допускането и даването на право на пребиваване на бежанци. Общата политика, както е известно е свързана с развитието и решенията в следните области:

- Стандарти и процедури за проверка на лица. пресичащи външните граници на ЕС;

- Визови разпоредби за пребиваване повече от три месеца, включително единен списък на държавите, за чиито граждани се изискват визи при посещение в ЕС;

- Условия, при които гражданите на трети страни имат право да пътуват в ЕС в рамките на три месеца;

- Стандарти и процедури за даване и отнемане на право на убежище и статут на бежанци, включително минимални стандарти за приемане на бежанци и търсещи убежище;

- Минимални стандарти за временната защита на изселници (де факто бежанци, а не търсещи убежище);

Учудващо, консервативна Великобритания е много по –релевантно настроена към подобни решения, докато, както е видно от статиите, според Саркози, трябва да има изчерпателен подход към управлението на миграцията (политиката би следвало да обхваща имиграцията за икономическите нужди на европейската икономика, както и защитата при даване на убежища).

Според него, би следвало да се допускат граждани от трети страни да са колкото е възможно по- близки с културата на гражданите на държавата членка, в която живеят, за да могат да осъществят лесна интеграция.

Известно е, че държавите членки все още контролират повечето аспекти на имиграционната политика, като това, кой може да получи гражданство, поданиците на кои трети страни могат да живеят постоянно в ЕС и на кои работници да бъде даван достъп до националния пазар на труда за попълване на недостиг от работници с определена квалификация. Следва да се посочи, че външната политика на френския президент е насо

чена към елиминиране на либералната политика, определяща широки емигрантски потоци в ЕС.

Приложение

Саркози търси приятелство с Великобритания

Bulgarian Post □

26.03.2008 г.

Френският президент е на посещение във Великобритания за първи път от 12 години насам. Никола Саркози и британският министър-председател Гордън Браун ще подпишат споразумения за сътрудничество между двете страни в няколко ключови области. Това са засилване на контрола на нелегалната имиграция и борбата срещу климатичните промени.

По време на двудневната си визита във Великобритания, френският президент и британският премиер Гордън Браун ще обсъдят възможно сътрудничество в областта ядрената енергия.

Очаква се още Никола Саркози да предложи Франция да изпрати още войници в Афганистан.

Саркози и Браун, които се познават от времето, когато бяха финансови министри на страни си ще обсъдят и конкретни мерки за ограничаване на последствията от срива на световните борси. Очаква се двете страни да се споразумеят за общи действия за стабилизиране на световния пазар.

Вероятно Великобритания и Франция ще предложат заедно в ООН Африка да получи постоянно представителство в Съвета за сигурност.

В интервю за [BBC](#) Никола Саркози подчерта, че се възхищава от британския динамизъм и сила. “Вече много време Франция и Великобритания живеят в мир. Мисля си, че доброто разбирателство между нас трябва да прерасне в приятелство”, допълни още Саркози. Според него това приятелство трябва да се основава на конкретни практики на сътрудничество в икономиката, националната сигурност и имиграцията.

Саркози подчерта, че приятелството с Великобритания ще засили френско-германския съюз в Европа. Френският президент ще изнесе реч в двете камари на британския парламент.

Френските медии коментират, че освен външнополитически цели, Никола Саркози търси и начини да повиши личния си авторитет в родината му, след бурните афери около развода му и повторната му женитба за певицата и модел Карла Бруни.

Тя ще бъде неизменно с него по време на посещението му на Острова. Саркози и новата му съпруга бяха поканени лично от кралица Елизабет II. Те ще бъдат настанени в нейния дворец в Уиндзор.

Освен, че ще бъде част от официалната визита, Карла Бруни ще има работен обяд със съпругата на Гордън Браун Сара.

След края на официалната част на посещението, френският президент ще бъде и гост на стадиона на футболен клуб Арсенал.

Мениджърът на отбора е Арсен Венгер е французин и поради тази причина много негови сънародници играят там. Според Саркози Арсенал има дълбоки връзки с Франция.

Президентът на Френската Република Никола Саркози посети България

04-10-2007 17:00 |

По покана на президента Георги Първанов на 4 октомври 2007 г. официално посещение у нас направи президентът на Франция Никола Саркози.

Двамата президенти проведоха разговори с участието на делегациите от двете страни.

Българският държавен глава награди френския президент Никола Саркози с най-високото държавно отличие - орден "Стара планина" с лента, за неговите заслуги за разрешаване на казуса с българските медици в Либия и за завръщането им в България.

"Дължим своята голяма признателност на Никола Саркози за онова, което направи в заключителния етап на усилията за спасяването на българските медици, осъдени в Либия. Защото много беше направено от европейските институции и отделните държави, но мъжеството и решителните действия на Никола Саркози и неговата съпруга доведоха случая до успешния му край", каза президентът Първанов.

Българският държавен глава изтъкна, че разрешаването на случая е голяма проява на европейска солидарност, на солидарност на Франция към България и допълни, че би искал да се изчистят и отклонят всякакви съмнения за наличието на други мотиви, аргументи и причини за освобождаването на българските medici. Георги Първанов посочи още, че орденът е признание и за активната роля на Никола Саркози в общоевропейски план. В лицето на Никола Саркози виждаме един от силните, ефективните и необходимите европейски лидери, които ще допринесат ЕС да стане все по-работеща организация, която може да решава своите проблеми, каза Първанов.

България ще участва активно в дебата по дневния ред на Европейския съюз - конституционния проект, разширяването на съюза, енергийните въпроси, заяви по

време на съвместната пресконференция президентът Георги Първанов и добави, че страната е готова да участва активно със свои виждания и конкретни решения. България ще отстоява своя образ и идентичност в Европейския съюз, каза президентът Първанов и изрази своето удовлетворение за разбирането от страна на президента Саркози за намерението на България да отстоява в българския вариант на Договора за реформа на Евросъюза изписването на наименованието на единната европейска валутна единица да бъде "евро". Това ще бъде щрих и в българската, и в европейската идентичност, ще бъде знак на признание към една огромна общност, която ние представляваме със славянската азбука, каза Георги Първанов.

"Българските медици не са само българки, те са европейки, те са французи. Проблемът не беше само български, той е европейски. Трагедията на българските medici не е само трагедия на българите, а на цяла Европа, на цяла Франция", каза френският президент. "В моето съзнание и представата ми за Европа е, че всеки член на ЕС може да разчита на солидарността на останалите. България никога вече няма да бъде сама. Когато България е изправена пред проблем, както беше при проблема с българските medici, всичките останали 26 страни от ЕС ще застанат зад нея и ще бъдат солидарни", каза Никола Саркози.

Президентът Саркози изтъкна желанието на страната му да заеме пълноценно мястото си в отношенията със страните от Източна и Централна Европа. Франция иска да ви предложи сигурност с договорите в сферата на отбраната, да подпомогне вашето развитие и влизането ви в Шенген, каза френският президент. Европа има нужда от вас, от вашата надежда, ентузиазъм, чувство за щастие, борба за бъдещето и това ще ни помогне да бъдем по-динамични занапред, заяви още Никола Саркози. Имаме нужда от вашия ентузиазъм, младост и енергия. Франция е ваш приятел, допълни той.

Френският държавен глава проведе среща с министър-председателя Сергей Станишев и изнесе лекция пред студенти в Софийския университет "Св. Климент Охридски".

В края на едnodневната си визита Никола Саркози се срещна с българските medici.

Никола Саркози е против избора на Тони Блеър за президент на ЕС

Николай Атанасов - 7 Май 2008

Френският президент подкрепя за поста Ангела Меркел, Гордън Браун пък е против кандидатурата на Жан-Клод Юнкер

Френският президент **Никола Саркози** е отказал да подкрепи кандидатурата на експремиера на Великобритания **Тони Блеър** за поста на първи президент на ЕС (президент на Европейския съвет, б. ред.), съобщава [BBC News](#), цитирайки високопоставени дипломатически източници в Брюксел.

Саркози преразгледал позицията си за подкрепата за Блеър след срещата си с германския канцлер **Ангела Меркел**, която благодарение на поддръжката на френския президент се превръща в един от водещите кандидати за висшата европейска длъжност.

Наблюдателите посочват, че промяната във вижданията на Саркози се дължи на засилената се опозиция срещу Тони Блеър сред европейските чиновници във връзка с твърдата му подкрепа за войната в Ирак. Източници от обкръжението на френския президент намекват, че саркози е против кандидатурата на Блеър и заради провежданата от него политика като премиер на Великобритания, включваща отказ от приемането на единната европейска валута и нежеланието на страната да се присъедини към [Шенгенската зона](#) за свободно движение.

Длъжността президент на ЕС се създава с Лисабонския договор за реформи на Съюза, който трябва да влезе в сила от началото на 2009 г. Президентът ще подготвя и председателства срещите на Европейския съвет (*съставен от държавните и правителствени лидери на 27-те държави-членки и председателят на Европейската комисия, б. ред.*), ще изпълнява част от функциите на сегашното 6-месечно ротационно председателство на ЕС и ще представлява ЕС по въпросите на единната външна политика и политиката по сигурността.

Той ще бъде избран или отстраняван с квалифицирано мнозинство от членовете на Европейския съвет, за срок от 2,5 години, като за разлика от поста председател на Еврокомисията, кандидатурата му не подлежи на одобрение от страна на Европейския

парламент. Месеци преди избирането на първия президент на ЕС стана известен и размера на възнагражданието, което той ще получава – 270 000 евро.

Като други основни кандидати за президентския пост на ЕС се разглеждат настоящият председател на Еврокомисията **Жозе Мануел Дурао Барозо** и премиера на Люксембург **Жан-Клод Юнкер**. Според европейският редактор на *BBC*

Марк Мардел

(*Mark Mardell*), обаче британското правителство е настроено негативно към кандидатурата на Юнкер и премиерът Гордън Браун вероятно би наложил вето на избора му, заради подчертания му стремеж към задълбочаването на процеса на европейска интеграция във всички обществени и политически сфери.

Според Мардел, на фона на противоречията като силна “компромисна кандидатура” се очертава датският премиер **Андерс Фог Расмусен**.

Според западните средства за масова информация, останалите имена, които се спрягат за поста са на експремиера на Ирландия Бърти Ахърн, експрезидента на полша Александър Квашневски, бившият канцлер на Австрия, Волфганг Шюсел, и бившите премиери на България, Симеон Сакскобургготски, и на Белгия – Ги Верхофстад.